U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Pavel Vrchy a soudců JUDr. Pavla Pavlíka, JUDr. Romana Fialy, JUDr. Michala Mazance, JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Marie Žiškové, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu,** se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219 (adresa pro doručování: poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025), na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním, **Okresním soudem v Liberci** a **Krajským soudem v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci,** a dalších účastníků sporu vedeného u Okresního soudu v Liberci pod sp. zn. 23 C 164/2009, o 12 120,50 Kč s příslušenstvím: žalobkyně **Český inkasní kapitál, a. s.,** se sídlem v Praze 1, Václavské náměstí 808/66, IČ 27646751, zastoupené JUDr. Romanem Majerem, advokátem se sídlem v Plzni, Úslavská 33, a žalovaného **M. H.,**

takto:

I. **P ř í s l u š n ý** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu v Liberci sp. zn. 23 C 164/2009, v části týkající se zaplacení cen za služby ve výši 2262,31 Kč, **j e** soud.

II. Usnesení Okresního soudu v Liberci ze dne 13.8. 2009, čj. 23 C 164/2009 - 33, a usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci ze dne 26. listopadu 2009, čj. 30 Co 513/2009 - 45, **s e** v tomto rozsahu **z r u š u j í .**

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem doručeným dne 12. 8. 2010 se Český telekomunikační úřad domáhal, aby zvláštní senát rozhodl spor o pravomoc vzniklý ve smyslu § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Sb. mezi ním, Okresním soudem v Liberci a Krajským soudem

v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci, ve věci žaloby vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 23 C 164/2009, týkající se zaplacení 12 120,50 Kč s příslušenstvím.

Z předložených spisů vyplynuly následující skutečnosti:

Právní předchůdce společnosti Telefónica O2 Czech Republic, a. s. (dále jen „Telefónica“) Eurotel Praha, uzavřel s žalovaným smlouvu o poskytování telekomunikačních služeb, na jejímž základě žalovanému poskytoval služby prostřednictvím mobilní telekomunikační sítě. Za tyto služby se žalovaný zavázal platit měsíčně částku, kterou mu Telefónica vyfakturovala. Žalovaný neuhradil faktury na částku v celkové výši 12 120,50 Kč.

Na základě smlouvy o postoupení pohledávky postoupila Telefónica pohledávku ve výši 12 120,50 Kč žalobkyni. Žalobkyně podala proti žalovanému dne 1. 12. 2008 u Okresního soudu v Liberci žalobu na zaplacení této částky s příslušenstvím.

Okresní soud v Liberci usnesením ze dne 13. 8. 2009, čj. 23 C 164/2009 - 33, výrokem I. řízení zastavil, výrokem II. rozhodl, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu, výroky III. a IV. rozhodl o náhradě nákladů řízení a vrácení soudního poplatku. V odůvodnění uvedl, že žalobkyně uplatnila nárok na zaplacení dlužných plateb za telekomunikační služby ve smyslu zákona o elektronických komunikacích (dále jen „zákon“), o kterém rozhoduje podle ustanovení § 129 odst. 1 Český telekomunikační úřad (dále jen „ČTÚ“). Na této skutečnosti nic nemění ani to, že žalobkyně sama není osobou vykonávající telekomunikační činnost ve smyslu ustanovení § 7 zákona. Jde o nedostatek podmínky řízení, který nelze odstranit, soud proto řízení zastavil (§ 104 odst. 1 věta první o. s. ř.).

O odvolání žalobkyně rozhodl Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci usnesením ze dne 26. listopadu 2009, čj. 30 Co 513/2009 - 45, kterým usnesení soudu prvního stupně potvrdil a rozhodl o náhradě nákladů řízení. Nárok žalobkyně posoudil shodně se soudem prvního stupně jako nárok na zaplacení ceny telekomunikačních služeb plynoucí ze smlouvy o poskytování veřejně dostupné služby elektronických komunikací, o kterém rozhoduje podle ustanovení § 129 odst. 1 zákona ČTÚ a to včetně smluvní pokuty (kterou uplatnila žalobkyně teprve v odvolání). Podle § 63 odst. 3 písm. j) zákona je povinnou součástí smlouvy o poskytování veřejně dostupné služby elektronických komunikací uzavřené s uživatelem, též ujednání o smluvní pokutě za nedodržení nebo porušení povinností z této smlouvy. Smluvní pokuta je tzv. akcesorický závazek, tj. přimyká se k hlavnímu závazku. V daném případě smluvní pokuta zajišťuje hlavní závazek ze smlouvy o poskytování telekomunikačních služeb.

Český telekomunikační úřad (dále jen „navrhovatel“) poté podal návrh zvláštnímu senátu k rozhodnutí záporného kompetenčního sporu. Navrhovatel uvedl, že součástí vyúčtování ceny za poskytnuté služby elektronických komunikací jsou kromě cen za služby elektronických komunikací též ceny za služby obsahu. Jedná se o služby označené v jednotlivých vyúčtováních jako „PREMIUM SMS“. Konkrétně jde o částku ve výši 68,91 Kč za zúčtovací období od 12. 1. 2006 do 11. 2. 2006 a ve výši 2193,40 Kč za zúčtovací období od 12. 2. 2006 do 11. 3. 2006. V případě služby „PREMIUM SMS“ se

jedná o objednávku vůči třetí straně na poskytnutí služby nabízející obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací poskytovatele služeb elektronických komunikací. Poskytnutí této služby nelze považovat za službu elektronických komunikací tak, jak je vymezena v § 2 písm. n) zákona. Žalobkyně, resp. její právní předchůdce není jejím poskytovatelem, a smluvní vztah ho k poskytování takové služby nezavazuje. Služby tohoto charakteru jsou podle § 1 odst. 2 zákona vyjmuty z působnosti zákona o elektronických komunikacích resp. rozhodovací pravomoci ČTÚ. Služby obsahu „PREMIUM SMS" tedy nepředstavují služby elektronických komunikací, a proto je orgánem kompetentním k rozhodování o ceně za tyto služby soud. Navrhovatel uznává svou kompetenci pouze k rozhodnutí v rozsahu vyúčtované ceny za služby elektronických komunikací v částce 1750,57 Kč (za zúčtovací období od 12. 1. 2006 do 11. 2. 2006) ve výši 4076,34 Kč (za zúčtovací období od 12. 2. 2006 do 11. 3. 2006) a v rozsahu smluvní pokuty ve výši 2850 Kč za nedodržení podmínek smlouvy.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním úřadem a obecným soudem se zvláštní senát řídil následující úvahou:

S účinností od 1. ledna 2003 se postupuje při kladných nebo záporných kompetenčních sporech o pravomoc nebo věcnou příslušnost vydat rozhodnutí podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů.

Spornou otázkou v konkrétní věci zůstává, kdo má pravomoc rozhodovat o povinnosti zaplatit cenu za služby obsahu. Sám okresní ani krajský soud se touto problematikou nezabývaly, neboť žalobní návrh nebyl v tomto směru konkretizován.

Zákon o elektronických komunikacích rozdělil působnost ve vykonávání státní správy v oblasti elektronických komunikací mezi ministerstvo a Český telekomunikační úřad (§ 3 a § 105 a násl. zákona o elektronických komunikacích). Podle ustanovení § 108 odst. 1 písm. g) tohoto zákona rozhoduje ve sporech, stanoví-li tak tento zákon, Český telekomunikační úřad. Podle § 129 odst. 1 věta prvá zákona rozhoduje Český telekomunikační úřad spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na straně jedné, a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.

Podle § 1 odst. 2 zákona se tento zákon nevztahuje na obsah služeb poskytovaných prostřednictvím sítě elektronických komunikací, jako je obsah rozhlasového a televizního vysílání, finančních služeb a některých služeb informační společnosti. Podle § 2 písm. n) zákona se službou elektronických komunikací rozumí služba obvykle poskytovaná za úplatu, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací, včetně telekomunikačních služeb a přenosových služeb v síti používaných pro rozhlasové a televizní vysílání a v sítích kabelových televizí, s výjimkou služeb, které nabízejí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací nebo vykonávají redakční dohled nad obsahem přenášeným sítěmi a poskytovaným sítěmi.

Předmětem řízení v této věci je cena za službu „PREMIUM SMS", kdy se jedná o objednávku vůči třetí straně na poskytnutí služby nabízející obsah prostřednictvím sítí a

služeb elektronických komunikacích. Poskytnutí této služby proto nelze považovat za službu elektronických komunikací ve smyslu § 2 písm. n) zákona, nýbrž službu, která nabízí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací.

Rozhodování v této věci tedy zákon Českému telekomunikačnímu úřadu nesvěřuje; je tu založena obecná pravomoc soudu o věci rozhodnout (§ 7 odst. 1 o. s. ř.). Proto zvláštní senát usnesením dle § 5 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb. rozhodl, že věc, týkající se ceny za služby obsahu, projedná a rozhodne soud (§ 9 odst. 1 o. s. ř.).

Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Dalším výrokem proto zvláštní senát zrušil usnesení Okresního soudu v Liberci ze dne 13.8. 2009, čj. 23 C 164/2009-33, a usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem-pobočka v Liberci ze dne 26. listopadu 2009, čj. 30 Co 513/2009 - 45.

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Dále bude tedy Okresní soud v Liberci pokračovat v původním řízení o podané žalobě.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 26. října 2010

JUDr. Pavel Vrcha
předseda zvláštního senátu